

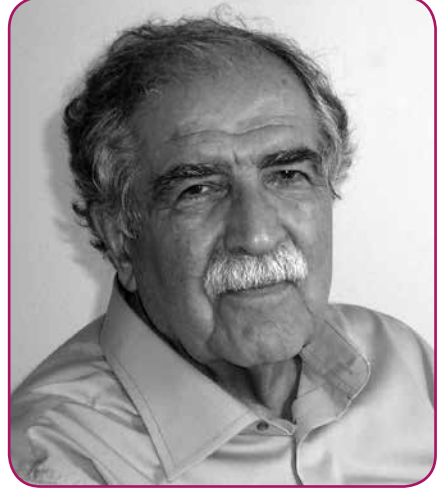
Muzaffer İlhan Erdost

Nail Tan

Şair, yazar, çevirmen, gazeteci ve yayıncı Muzaffer İlhan Erdost; 25 Şubat 2020 Salı günü, Ankara'da tedavi gördüğü Dışkapı Yıldırım Beyazıt Eğitim ve Araştırma Hastanesinde hayata gözlerini yumdu. Cenazesi; 26 Şubat 2020 Çarşamba günü, Karşıyaka Mezarlığı Ahmet Efendi Camisi'nde kılınan öğle ve cenaze namazlarının ardından -söz konusu mezarlıktaki- eşi Rana Erdost ve oğlu Barışta Erdost'un mezarlarının yanında toprağa verildi.

M. İlhan Erdost, 18 Eylül 1932 tarihinde Tokat'ın Artova / Çamlıbel ilçesinde doğdu. Babası esnaf Yusuf Erdost, annesi de Gülhanım Hanım'dır. Muzaffer olan adına, 12 Eylül 1980 askerî darbesinden sonra tutuklanıp Mamak Askerî Cezaevinde işkence sonucu ölen kardeşinin adını ekledi.

Sivas'ta başladığı lise öğrenimini Çorum'da tamamladı. Ankara Üniversitesi Veteriner Fakültesini bitirip (1956) veteriner olduysa da Şemdinli'deki yedek subaylık dönemi dışında mesleğini yapmadı. Üniversite yıllarında başladığı gazetecilik ve yayıncılığı tercih etti. Ankara'da *Evrım* (1953-1954), *Pazar Postası* (1956-1958), *Ulus* (1958-1963), *Ülke* (1960) dergi ve gazetelerinde çalıştı; yazı işleri müdürlüğü görevini yürüttü. *Açık Oturum* dergisini bir sayı (Mayıs 1955) çıkardı. Önce *Açık Oturum* (1958), sonra da Sol Yayınlarını kurup (1965) yönetimini üstlendi. Sol Yayınlarınınca yayımlanan bazı kitaplar dolayısıyla yargılandı, 1971-1974 yılları arasında cezaevinde yattı. 1974 Af Yasası ile serbest kalınca 1974'te bu defa Onur Yayınlarını kurdu. Ankara kurduğu İlhanilhan Kitabevini işletti.

Yazarlık hayatına, Sivas Lisesinde ikincisi sınıf öğrencisiyken başladı. *Ülke* gazetesinde, Kemalettin Kamu'yla ilgili bir yazısı yayımlandı. *Yücel* dergisinde ilk şiirleri yer aldı. Üniversite yıllarında; *Seçilmiş Hikâyeler*'de hikâyeleri, *Yeni Ufuklar* dergisinde de şiir ve yazıları basıldı. Edebiyatın şiir, hikâye / öykü, deneme, eleştiri, çeviri ve inceleme dallarında eserler verdi. Şiir ve yazıları *Ulus*, *Cumhuriyet*, *Pazar Postası* ve *Son Havadis* gazeteleriyle *Hisar*, *Evrım*, *Şairler Yaprağı*, *Yeni Ufuklar*, *Yücel*, *Açık Oturum*, *Kaynak*, *Mavi*, *Yön*, *Türk Solu*, *Dost*, *Ülke*, *Papirüs*, *Türkiye Yazıları*, *Edebiyat ve Eleştiri* gibi dergilerde yayımlandı. Lenin ve Stalin'in bazı kitaplarını Türkçeye çevirdi. "İkinci Yeni" şiir akımına, onun bu adı verdiği biliniyor. Bazı yazılarında M. Rana ve Muzaffer Mustafa imzalarını da kullandığı da görülmüştür.

Türkiye Yayıncılar Birliğince 1999 Düşünce ve İfade Özgürlüğü Ödülü verilmişti.

Kitaplarından edebiyatla ilgili olanlar tür ve ilk baskı yıllarına göre şöyle sıralanabilir:

Şiir: *Havada Kalan Güvercin* (1990), *Havada Yanan Güvercin* (2015).

Hikâye / Öykü: *Ey Karanlıkta Mavi Güneş* (1990), *Karanlık Kırmızı Güneş* (2016).

Anlatı: *Onu Anlat İşte* (1989), *Adam İçin Türevler* (1990), *Pandora'nın Bir Başka Kutusu* (2000).

Eleştri, Deneme: *Bilim ile Yazın Arasında* (1984), *Üç Şair: Nazım Hikmet, Cemal*

Süreya, Ahmed Arif (1994), *İkinci Yeni Yazıları* (1997), *İkinci Yeni: "kuzunun ağzındaki tilki"* (2015).

Derleme: *İlhan İlhan* (1983).

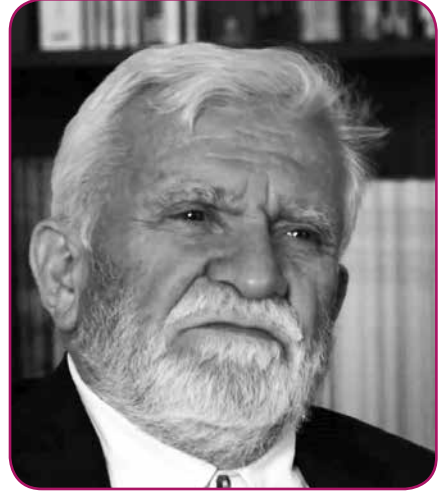
Eşi Rana Erdost'u 2013 yılında kaybetmişti. Oğlu Barışta'yı da. Cenaze töreninde kızı Suları Erdost ile kardeşi İlhan Erdost'un eşi ve iki kızı taziyeleri kabul etti.

Ruhu şad olsun!

Mehmet Ragıp Karcı

Şair, yazar, müzisyen ve belgesel film yönetmeni Mehmet Ragıp Karcı; solunum yolları sıkıntısı dolayısıyla tedavi gördüğü Ankara Şehir Hastanesinde 26 Şubat 2020 Çarşamba günü hayata veda etti. Bir süre önce baypas ameliyatı olmuştu. Cenazesi; 27 Şubat 2020 Perşembe günü, Ankara Karşıyaka Mezarlığı Ahmet Efendi Camisi'nde kılınan öğle ve cenaze namazlarının ardından anılan mezarlıkta toprağa verildi.

M. Ragıp Karcı, 14 Haziran 1945 tarihinde Şanlıurfa'nın Siverek ilçesinde doğdu. Diyarbakır Ziya Gökalp Lisesinde ortaöğrenimini tamamladı. Ankara Üniversitesi DTCF Farsça Bölümünden mezun oldu. Bir süre devlet memuru olarak çalıştıktan sonra TRT Genel Müdürlüğünde kamera asistanlığına başladı. Stüdyo kamera servisinde tecrübe kazandı. TRT Eğitim Kültür Programları Müdürlüğünde, yapımcı yönetmen unvanıyla uzun süre görev yapıp 1997 yılında emekliye ayrıldı. Emeklilik döneminde sanat çalışmalarına ağırlık verdi, belgesel filmler yaptı. Adı, 2017 yılında memleketi Siverek'te bir okula verildi (Kız Anadolu İmam Hatip Lisesi). Kitaplarını bu okula armağan etti. Türkiye Yazarlar Birliğinde ücretsiz Osmanlı Türkçesi ve yazısı dersleri verdi.

Edebiyata ilgisi şiir yazarak başladı. İlk şiiri, 1968 yılında *Türk Yurdu* dergisinde yayımlandı. Yükseköğrenimi sırasında Osmanlı Türkçesini çok iyi öğrendiği için divan ve halk şiirimizin estetiğinden, sanat gücünden yararlanarak güzel şiirler yazdı. Daha sonra hikâyeye yöneldi. Şiir, hikâye ve Farsçadan çevirileri *Mavera, Yönelişler, Hece, Yedi İklim, Edebiyat, Gelişme* dergisiyle üyesi bulunduğu Türkiye Yazarlar Birliğinin yıllıklarında basıldı.

Edebiyatın yanı sıra güzel sanatlarının müzik dalıyla da ilgilendi. Âşık Davut Sulari, Âşık İsmail Daimî ve Terzi Fehmi gibi tanınmış sanatçılardan bağlama çalma ve türkü söylemeyi öğrendi. Ayrıca bağlama yapmaya da başladı.

Kitapları ve yönetmenliğini yaptığı belgesel filmler şöyle sıralanabilir:

Şiir: *Yeni Bir Seveda Süleymanı* (1981), *Bir Başkasının Kitabı* (1996), *Tut Elimden Düşmeyelim / Toplu Şiirleri* (2016).

Hikâye: *Talan* (1999).

Deneme, Düşünce: *Yakarış Temrinleri* (1999), *Türkü Dinleme Temrinleri* (2019)

İnceleme, Baskıya Hazırlama: *Bayburtlu Zihnî Divanı* (2019).

Belgesel Filmleri: Yusufeli Güzelleme-si (22 Bölüm, 1994), Meydandan Hayata Kadın (1994), Kanunî ve Trabzon (1995), Ardanuç (1995), Şavşat (1995), Dört Mevsim Ilgaz (3 Bölüm, 1995), Kaçkar (1996), Eski Bir Hüzün Var (1997), Yeşilin Bir Ucu Azdavay (1998), Yusufeli İçin Methiye (1998).

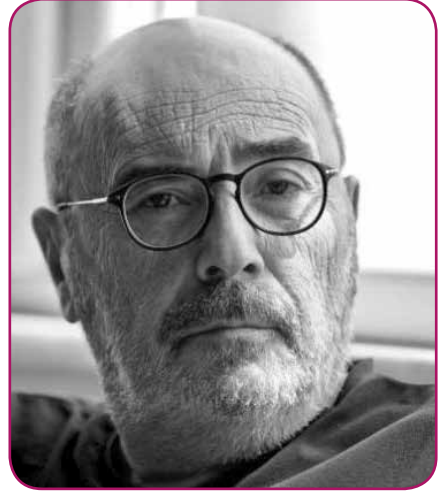
Rahmetli Karcı, şiir yazmayı ciddiyetle ele aldı. Az fakat sanat seviyesi yüksek şiirler bıraktı ardında. Edebiyatla müzik, şiirle türkü arasındaki sanat bağlarını irdeleyen yazılar yayımladı. Ruhu şad olsun!

Kadri Öztopçu

Şair, hikâyeci ve reklam yazarı Kadri Öztopçu; 1 Mart 2020 Pazar günü, yakalandığı amansız hastalık sonucu İstanbul'da hayata gözlerini yumdu. Cenazesi; 2 Mart 2020 Pazartesi günü, Ataköy 5. Kısım Ömer Duruk Camisi'nde kılınan öğle ve cenaze namazlarının ardından Bakırköy Mezarlığı'nda toprağa verildi.

Kadri Öztopçu, 1954 yılında Samsun'da doğdu. Şiir yazarı olarak edebiyat yolculuğuna başladı. İlk şiirlerinin 1973-1980 yılları arasında *Yeni Adımlar*, *Güney* ve *Türkiye Yazıları* dergilerinde yayımlandığı görüldü. Daha sonra hikâye ve roman yazmaya yöneldi. Reklam yazarlığı yaptı. Yakın yıllarda şiirleri, *Şiiratu* ve *Adam Sanat*; hikâyeleri ise *Adam Öykü*, *Eşik Cini* ve *Notos* dergilerinde yayımlanmıştı. Öldüğünde İstanbul Bilgi Üniversitesinde öğretim görevlisi olarak ders vermekte ve bir reklam ajansında yaratıcı yönetmen olarak çalışmaktaydı.

2009 yılında yayımlanan ikinci hikâye / öykü kitabı *Kuş Oltası* ile Cevdet Kud-

ret Edebiyat Ödülü'nü aldı. *Kimsenin Bilmediği İnsanlar* kitabıyla da 2019 4. Antalya Edebiyat Günleri'nde "En İyi Öykü Kitabı" ödülüne layık görüldü.

Eserleri tür ve ilk yayım yıllarına göre şöyle sıralanabilir:

Hikâye / Öykü: *Yanlış Hikâyeler* (2006), *Kuş Oltası* (2009), *Kimsenin Bilmediği İnsanlar* (2019).

Roman: *Saklıköy'ün Kuşçusu* (Gençlik romanı, 2010), *Yara* (2013).

Kadri Öztopçu, mütevazı kişiliği dolayısıyla ayrıntılı hayat hikâyesi yayımlamadı. Bu sebeple hakkında sınırlı bilgi verilmiştir. Hikâye, roman ve şiirleri, edebiyat çevrelerinde takdirle karşılanmış; geniş bir okuyucu kitlesine ulaşmayı başarmıştır. Ruhü şad olsun!

Suat Yalaz

Çizgi roman yazar ve çizeri, karikatürist, senarist, film yönetmeni ve gazeteci Suat Yalaz; 2 Mart 2020 Pazartesi günü, kalp rahatsızlığı sonucu İstanbul'da hayata gözlerini yumdu. Cenazesi; 4 Mart 2020 Çarşamba günü, Zincirlikuyu Camisi'nde kılınan öğle ve cenaze namazlarının ardından Zincirlikuyu Mezarlığı'nda toprağa verildi.

Suat Yalaz, 1932 yılında Kırşehir'in Çiçekdağı ilçesinde doğdu. Babası Nuri Yalaz, annesi ise Adviyeye Hanım'dır.

Adana ve Kayseri'de ilk ve ortaöğrenimini tamamladıktan sonra İstanbul Güzel Sanatlar Akademisi Resim Bölümünü bitirdi (1957).

İlk karikatürü; 16 yaşında, Kayseri Lisesi öğrencisiyken *Erciyes Postası* gazetesinde yayımlandı. İstanbul'da DGS'de okurken *Akbaba* gibi haftalık mizah dergilerinde basılan karikatürleriyle adını duyurdu. *Akşam* gazetesinde, Abdullah Ziya Kozanoğlu'nun *Kızıltuğ* romanını çizgi romana aktardı (1959). Gördüğü ilgi üzerine romandaki Kaan tipinden ilhamla 1963'te Altay'dan gelen Yiğit Karaoğlan'ı yaratıp *Akşam* gazetesinde maceralarını çizgi roman şeklinde okuyucuya sundu. Ertesi yıl, *Karaoğlan* çizgi roman dergisi yayın dünyamıza girdi. Dergi, 1964-2000 yılları arasında çeşitli yayınevleri tarafından 500 sayı kadar basıldı. 1965 yılından itibaren Suat Yalaz'ın senaryosunu yazıp yönetmenliğini yaptığı,

Kartal Tibet'in de başrolünü oynadığı sekiz Karaoğlan filmi ve bir TV dizisi yapıldı. *Karaoğlan* çizgi romanı, 1971 yılından başlayarak Fransada *Kebir* ve *Changor* adlarıyla Fransızca da basıldı. Fransızca konuşan Kuzey Afrika ülkeleri ve Kanada'da gördüğü ilgi sayesinde yedi yıl Paris'te yayımlandı. Suat Yalaz da Fransa'ya yerleşip yirmi yıl kadar bu ülkede yaşadı ama İstanbul'da çizgi romanlarının yayımını sürdürdü. Karaoğlan'ın yanı sıra Türk İslam tarihindeki bazı ulu kişilerin (Hz. Muhammed, Dört Halife, Atatürk gibi) hayatlarıyla ilgili çizgi romanlar da yazıp çizmeyi ihmal etmedi.

PTT Genel Müdürlüğü tarafından 2006 yılında Karaoğlan adına dört dizilik bir pul basıldı. Suat Yalaz'ın yarattığı son çizgi roman, Osmanlı kahramanı Yandım Ali'dir. *Yandım Ali* sinemaya da aktarıldı.

Türkiye Gazeteciler Cemiyeti (TGC) 2003 Burhan Felek Basın Hizmet Ödülü sahibiydi.

Suat Yalaz'ın yayımlanmış, filmi çekilmiş eserlerinden bir kısmı şunlardır:

Çizgi Roman: *Kızıltuğ* (1959), *Kaan* (1963), *Altay'dan Gelen Yiğit Karaoğlan* (1963), *Son Peygamber Hz. Muhammed* (1983), *Dört Halife* (1985), *İslam'da Kutsal Savaşlar* (1986), *Halid Bin Velid* (1986), *Çerkez Ethem* (1997), *Atatürk'ün Muhafızı Topal Osman* (1998), *Selçuk Beyi Söz Verende* (2000).

Album: *İlk Gözagrım Karikatür* (2003).

Senaryo: *Altay'dan Gelen Yiğit Karaoğlan* (1965), *Camoka'nın İntikamı*, *Bay-*

bora'nın Oğlu, *Bizanslı Zorba*, *Yeşil Ejder*, *Şeytan Kafesi*, *Camoka'nın Dönüşü*, *Şeyhin Kızı*, *Cengiz Han'ın Hazinesi*, *Karaoğlan'ın Kardeşi Sargan*, *Son Osmanlı: Yandım Ali*.

Fransızca biliyordu.

Necla Özaltan'la evliliğinden iki oğlu Olcayto ve Kaan Yalaz dünyaya geldi.

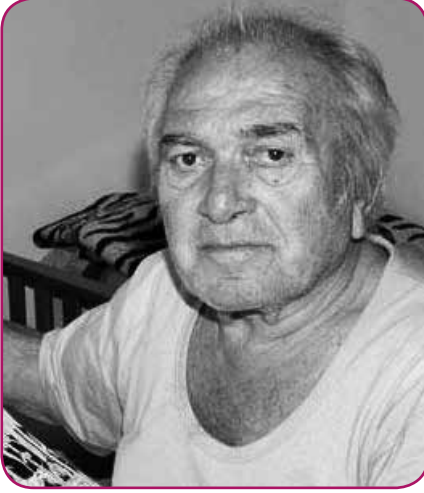
Gerek Suat Yalaz gerekse aynı gün ölen karikatürist meslektaşı Abdullah Turhan, Türkiye'de *Tarzan*, *Asteriks*, *Tenten*, *Red Kit*, *Pekos Bill*, *Tom Miks* ve *Zagor* gibi yabancı çizgi romanların cirit attıkları bir dönemde tamamen millî tiplere dayalı çizgi romanlarıyla Türk çocuklarına, gençlerine hitap etmiş; onlardaki vatan, millet, bayrak sevgisinin pekişmesinde önemli hizmetlerde bulunmuşlardır. Ürettikleri çizgi romanların filme aktarılması sayesinde, hizmetlerinin önem ve etkisi daha da artmıştır. Ruhları şad olsun!

Abdullah Turhan

Çizgi roman yazar ve çizeri, karikatürist, gazeteci Abdullah Turhan; 2 Mart 2020 Pazartesi günü, bir süredir tedavi gördüğü Marmaris Devlet Hastanesinde, çoklu organ yetmezliği sebebiyle hayata veda etti. Cenazesi, son yıllarda ikamet ettiği Muğla Datça'nın Mesudiye Mahallesi/köyü Avlana Camisi'nde kılınan öğle ve cenaze namazlarının ardından Bahçearası Mezarlığı'nda toprağa verildi.

Abdullah Turhan, 1 Ocak 1933 tarihinde Trabzon'un Akçaabat ilçesinde dünyaya geldi. Küçük yaşlarda resim yapmaya, karikatür çizmeye başladı. *Yeni Sabah* gazetesinin 1954 yılında açtığı ressam sınavını kazandı. Ünlü ressam ve çizgi romancı Ratip Tahir Burak'tan ders alıp sanatın inceliklerini öğrendi.

Şen Çocuk dergisinde çalışmalarını sürdürdü (1956). Ertesi yıl, göreve başladığı *Pazar* dergisindeki *Cani Peşinde* adlı polisiye çizgi romanı 1960 yılına kadar yayımlandı. *1001 Roman* dergisinde tefrika edilen *Tolga* çizgi romanıyla adını iyice duyurdu (1969). Asıl ününü, gazeteci Rahmi Turan'ın (Rahmi Muraetoğlu imzasıyla) hikâyesini yazdığı *Fatih'in fedaisi Kara Murat*'ın maceralarını anlatan çizgi romanınının *Günaydın* gazetesinde yayımlanmasıyla sağladı (1971). Bu çizgi roman, ertesi yıl filme alındı; başrolü Cüneyt Arkın oynadı. Gördüğü büyük ilgi üzerine sekiz *Kara Murat* filmi daha çekildi. Kara Murat'ın maceraları, 1974 başından itibaren her hafta dergi şeklinde yayımlanarak 946 sayıya ulaştı. *Tolga* çizgi roman dergisi

de 1971, 1973, 1983 ve 2011 yıllarında dört dizi şeklinde yayımlandı.

Sanatçı, “Kara Murat” ve “Tolga”dan sonra hikâyesini kendisinin yazdığı *Alptekin*, *Kara Batur*, *Deryalar Delisi* ve

Umur Bey çizgi romanlarını da üretti. Hikâyesini yazarken gazeteci Selahattin Duman’dan çok yararlandığı *Burak Bey* çizgi romanı da onundur. Son çizgi roman çalışması ise Meltem Kânoğlu’nun *Acemi Kaşifler Hattuşa’nın Güneşi* romanını 2015 yılında resimlemesidir.

Türkiye Gazeteciler Cemiyeti üyesi ve Basın Şeref Kartı sahibiydi.

Son yıllarda yayımlanan çizgi romanlarından bir bölümü şunlardır: *Uzun Kılıçlı Kahraman Tolga* (2011), *Tolga: Şeyhin Kızı* (2011), *Tolga: Bizans’taki Yabancı* (2011), *Bir Zamanlar Trabzon’um: Fırtına Adam* (2013), *Tolga: Tung-Hay’ın Öcü* (2014), *Tolga: Abaka’nın Kini* (2014), *Tolga: Alkan’ın Hazinesi* (2015), *Hayatım Çizgi Roman* (2016).

Şenol ve Turan adlı iki oğlu bulunmaktadır.

Ruhu şad olsun!

Zeynep Nihal Yeğınobalı

Romancı, çevirmen Zeynep Nihal Yeğınobalı; 14 Mart 2020 Cumartesi günü, İstanbul’da hayata gözlerini yumdu. Cenazesi; 16 Mart 2020 Pazartesi günü, İstanbul Zincirlikuyu Camisi’nde kılınan öğle ve cenaze namazlarının ardından İzmir Çeşme Çakabey Mezarlığı’nda toprağa verildi.

Z. Nihal Yeğınobalı, 16 Kasım 1927 tarihinde Manisa’da doğdu. Babası Halil Asım Bey, annesi ise Feride Hanım’dır.

Sekiz yaşında iken ailesiyle İstanbul’a yerleşti. Arnavutköy Amerikan Kız / Robert Kolejinde ortaöğrenimini tamamladı (1945). ABD’ye giderek New York Eyalet Üniversitesinde edebiyat öğrenimine başladıysa da tamamlamadı, iki yıl sonra yarıda bıraktı. Amerikalı bir film yapımcısıyla evlendi.

1963’te yurda dönüp çevirilerini sürdürdü. ABD’de bir süre San Francisco’da tezgâhtarlık yaptı (1981-1984). Geçimini çeviri yaparak, roman yazarak sağladı.

Liseyi bitirince ailesinin geçimine katkıda bulunmak için İngilizceden çeviriler yapmaya başladı. Çeviri ve yazıları *Hafta*, *100 Roman*, *Yıldız*, *Hayat* ve *Akbaba* dergilerinde yayımlandı. Bazı yazı ve kitaplarında Süreyya Sarıca ve Vincent Ewing takma adlarını kullandığı görüldü. C. Dickens, J. Austen, E. Galeano, F. Weldon, I. Murdoch, A. J. Cronin, E. Bronte, E. M. Remarque, S. Maugham, M. Twain başta olmak üzere birçok yazarın romanını akıcı bir Türkçe ile çevirip gençlerin en çok okuduğu kitaplar arasında yer almasını sağladı.

Yüzün üzerinde çevirisi bulunan yazarın başlıca eserleri tür ve ilk yayım yıllarına göre şöyle sıralanabilir:

Roman: *Genç Kızlar* (Vincent Ewing imzasıyla, 1950), *Eflâtun Kız* (V. Ewing imzasıyla, 1964), *Mazi Kalbimde Bir Yarıdır* (1987), *Sitem* (1998), *Belki Defne* (2005), *Gazel* (2007).

Anı / Hatıra: *Cumhuriyet Çocuğu* (1999).

Çeviri: *Allah'ın Bahçesi* (R. Hichens, 1946), *Bir Genç Kız Yetiştiriyor* (B. Smith, 1946), *Dağ Çiçeği* (D. du Maurier, 1946), *Istırap Cenneti* (L. Margaret, 1947), *Ayrılık Şarkısı* (F. Barclay, 1948), *Kâbus Şatosu* (A. J. Cronin, 1948), *Beyazlı Kadın* (W. Collins, 1949), *Peter Pan* (J. M. Barrie 1949), *Düğün Haftası* (D. Hutchison, 1950), *Sevenler Hanı* (E. Goudge, 1950), *Altı Kişi Arasında* (S. S. van Dine, 1952), *Kara İmparator* (F. Gerard, 1952), *Quo Vadis?* (H. Sienkiewicz, 1952), *Seni İstiyorum* (S. Hugh, 1952), *Şüpheli Kadın* (D. L. Sayers, 1952), *Bir Başka Kadın* (H. Walpole, 1958), *Oğullar ve Sevgililer* (D. H. Lawrence, 1959), *Cesaret ve Fazilet Mücadelesi* (J. F. Kennedy, 1963), *Garp Cephesinde Yeni Bir Şey Yok* (E. M. Remarque, 1963), *Leopar* (G. di Lampedusa, 1963), *Öldüren Büyü* (A. Christie, 1963), *Hayat Hüzünleri* (S. Maugham, 1964), *Rüzgâr Gibi Geçti* (M. Mitchell, 1964), *Tom Jones* (H. Fielding, 1964), *Cellatlar Şirketi* (J. London, 1965), *Grup* (M. Mc Carthy, 1965), *Atatürk: Bir Milletten Yeniden Doğuşu* (Lord Kinross, 1966), *Don'da Hasat* (M. Şolohov, 1966), *Mandarinler* (S. de Beauvoir, 1966), *Büyük Ümitler* (C. Dickens, 1967), *Mübarek Toprak* (P. S. Buck, 1967), *Aşk ve Gurur* (J. Austen, 1968), *Jane Eyre* (C. Brontë, 1968), *Oliver Twist* (C. Dickens, 1968), *Umut Parkı* (J. Austen, 1968), *Çılgın Kalabalıktan Uzak* (T. Hardy, 1969), *Kül ve Ateş* (J. Austen, 1969), *Aşık Kadınlar* (D. H. Lawrence, 1970), *İnsanlık Suçu* (T. Dreiser, 1970), *Her Zaman Bekliye-*

ceğim (Metalious, 1971), *Kadınca* (S. de Beauvoir, 1972), *Kalbimdeki Kadın* (J. Austen, 1972), *Geyikli Park* (N. Mailer, 1973), *Hayatın Esiriyiz* (S. Maugham, 1973), *Seks Meleği Marilyn Monroe* (N. Mailer, 1973), *Yitik Ufuklar* (J. Hilton, 1973), *Bizim Kızlar* (M. Mc Cortby, 1974), *Havana'daki Adamımız* (G. Greene, 1974), *Leylakların Altında* (L. M. Alcott, 1974), *Saltanat Günleri* (E. Johnson, 1974), *Şehzade ile Dilenci* (M. Twain, 1974), *Voss* (P. White, 1974), *Başkaldıranlar* (F. Knebel, 1975), *Zampara Alfi* (B. Naughton, 1975), *Cennet Çayırı* (J. Steinbeck, 1976), *Metro: Pelham Bir İki Üç* (J. Godey, 1976), *Ormanlar Kralı Robin Hood: Yoksulların Umudu* (1978), *Noel Şarkısı* (C. Dickens, 1979), *Ana* (P. S. Buck, 1983), *Büyüdükçe* (J. Cortazar, 1985), *Pinokyo* (C. Collodi, 1985), *Dom Casmurro: "Nalet"* (M. de Assis, 1986), *Emma* (J. Austen, 1986), *Gurur Dünyası-Vanity Fair* (W. M. Thackeray, 1986), *Güneşteki Adamlar* (Hasan Kanafani, 1986), *Örümcek Kadının Öpücüğü* (M. Puig, 1986), *Tanrıya Adanan Toprak* (E. Caldwell, 1986), *Karlar Ülkesi* (Y. Kavabata, 1987), *Bir Yaşam* (E. Kazan, 1989), *Hüsrân Tangosu* (M. Puig, 1989), *Grimm Masalları* (J. L. C. Grimm- W. C. Grimm,

1989), *Mutlu Prens* (O. Wilde, 1989), *Tom Sawyer* (M. Twain, 1989), *Yüzbaşı ve Düşman* (G. Greene, 1989), *Beşinci Çocuk* (D. Lessing, 1990), *Dorian Gray'ın Portresi* (O. Wilde, 1990), *Hilalin Işığında* (D. de Sozua, 1990), *Ruhlar Evi* (I. Allende, 1990), *Sürücü Koltuğu* (M. Spark, 1990), *Uyandırılmış Toprak* (M. Şolohov, 1991), *Erkeklerin Kalpleri ve Hayatları* (F. Walden, 1992), *Melekler Zamanı* (I. Murdoch, 1992), *Sempozyum* (M. Spark, 1992), *Ağ* (I. Murdoch, 1993), *Bir Dişi Şeytanın Hayatı ve Aşkları* (F. Weldon, 1993), *Zümrüt Kent* (F. Baum, 1993), *Kucaklaşmanın Kitabı* (E. Galeano, 1994), *Rüzgârın Yüzyılı* (E. Galeano, 1994), *Be-yaz Otel* (D. M. Thomas, 1995), *Elli Yaş Korkusu* (E. Jong, 1995), *Başkanın Çocuğu* (F. Weldon, 1995), *Bir Kadın Düşmanından Öykücükler* (P. Highsmith, 1996),

Bir Sarı Çiçek (J. Cortazar, 1996), *İsfahanlı Hacı Baba'nın Maceraları* (J. Morier, 1997), *Duygu Yolculuğu* (L. Sterne, 2000), *Mansfield Parkı* (J. Austen, 2008), *Alice Harikalar Diyarında* (L.T. Carrol, 2008), *Alis Aynanın İçinde Neler Gördü* (L.T. Carrol, 2008), *Açık Tuzak* (G. Greene, 2009), *Cinayeti Gördüm* (J. Cortazar, 2009), *Masallar* (L. Tolstoy, 2009), *Huckleberry Finn'in Serüvenleri* (M. Twain, 2009), *Nar Evi* (O. Wilde, 2012), *Uğultulu Tepeler* (E. Brontë, 2013), *Kiev'deki Adam* (B. Malamud, 2014), *Bahtiyarlık ve Diğer Öyküler* (K. Mansfield, 2016).

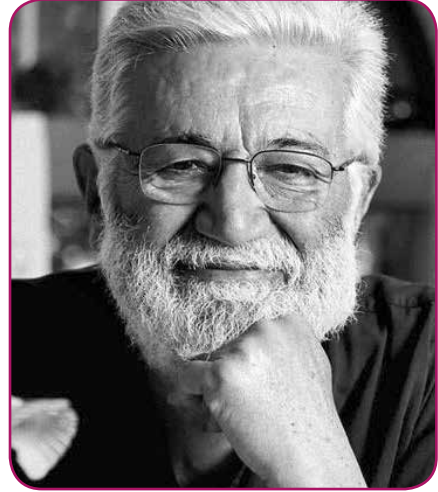
İngilizce biliyordu. İki çocuk annesiydi.

Z. Nihal Yeğino-balı, Cumhuriyet Dönemi Türk kadın yazarları içinde roman ve çeviri dallarında seçkin bir yer edinmeyi başarmıştı. Ruhu şad olsun!

Cengiz Bektaş

TDK dernek dönemi (1932-1983) üyesi (1168), şair, hikâyeci, denemeci, kültür araştırmacısı ve gazeteci Cengiz Bektaş; 20 Mart 2020 Cuma günü, kalp krizi sonucu tedavi gördüğü İstanbul'daki bir hastanede hayata gözlerini yumdu. Cenazesi; 21 Mart 2020 Cumartesi günü, Üsküdar Nakkaştepe Mezarlığı'nda toprağa verildi.

Cengiz Bektaş, 26 Kasım 1934 tarihinde Denizli'de doğdu. İstanbul Erkek Lisesinde ortaöğrenimini tamamladı. Devlet Güzel Sanatlar Akademisi (Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi) Süsleme ve Mimarlık Bölümlerinde üç yıl kadar yükseköğrenim gördükten sonra Almanya'ya gidip Münih Teknik Ü Mimarlık Bölümünü bitirdi (1959). Alman Şehircilik Akademisi kurslarına devam edip mimari bilgisini geliştirdi (1960). Üç yıl kadar (1959-1962) Almanya'da çalıştı. ODTÜ'den davet üzerine yurda dönüp bu üniversitede

görev aldı. İstanbul'da Bektaş Mimarlık Bürosunu kurup (1963) mimari projeler üretmeye başladı. Çizdiği projelerin 25'i, millî ve milletlerarası yarışmalarda ödül kazandı. Ankara Kavaklıdere'deki TDK yeni binası için çizdiği proje

(1975-77) uyarınca 1978 yılında inşaatı tamamlanan bina, I. Ulusal Mimarlık Sergisi'nde (1988) Yapı Dalı Başarı Ödülü'ne layık görüldü ve Cumhuriyet dönemini simgeleyen 20 yapıdan biri sayıldı. Mimari bilgi ve tecrübelerinden dolayı Anadolu, Trakya, Marmara ve Mimar Sinan Üniversitelerinde halk yapı sanatı, sanat felsefesi, sanat sosyolojisi ve estetik dersleri verdi. 1999 yılından sonra uzun süre Mimar Sinan Güzel Sanatlar Ü Şehircilik Bölümünde lisansüstü öğrencilerine yönelik "Kültürün Planlamaya Etkisi" ile "Kültürümüzün Oylumları" derslerine girdi. Ayrıca ABD, Almanya ve Makedonya'da bazı üniversitelerde konuk öğretim görevlisi olarak çalıştı.

Yazarlığa, henüz 16 yaşında iken Denizli'de bir mahallî gazetede köşe yazıları yazarak başladı. DGS'de öğrenciyken bir şiir yazma yarışmasında birinci oldu (1954). Fazıl Hüsnü Dağlarca'nın *Türkçe* dergisinde ilk şiiri yayımlandı (1960). Edebiyatın şiir, çocuk hikâyesi / öyküsü, deneme ve gezi yazısı dallarında eserler yazdı ancak şiir daima sanat çalışmalarının odağında yer aldı. Bazı şiir ve çocuk hikâyeleri İngilizce, Almanca ve Rusça başta olmak üzere on altı dile çevrildi. Kendisi de Almanca'dan çeviriler yaptı. Şiir, yazı ve çevirileri *Türk Dili*, *Varlık*, *Dost*, *Türkiye Yazıları* ve *Yazko Edebiyat* dergilerinde yayımlandı. Mimari ağırlıklı kültürel araştırmalarıyla da tanınmıştı. *Evensel* gazetesinde *Yaşama Kültürü* başlığı altında köşe yazıları yazmaktaydı.

Aldığı ödüllerden bir bölümü şunlardır:

1968 *Mimarlıkta Eleştiri* kitabıyla TDK Deneme-İnceleme Ödülü.

1970 "Morname" şiiriyle TRT Sanat Ödülleri Tek Şiir Başarı Ödülü.

1988 I. Ulusal Mimarlık Sergisi Yapı Dalı Başarı Ödülü.

1991 III. Ulusal Mimarlık Sergisi Yapı Dalı Başarı Ödülü.

2007 *Dün Bugün* kitabıyla Ceyhun Atuf Kansu Şiir Ödülü.

2016 Mimar Sinan Büyük Ödülü.

2018 PEN Türkiye Şiir Ödülü

Yüzü aşkın kitaba imzasını atan yazarın, başlıca yayınları tür ve ilk baskı yıllarına göre şöyle sıralanabilir:

Şiir: *Kişi* (1964), *Akdeniz* (1970), *Mor* (1974), *Dört Kişiydiler Bir de Ben* (1975), *Yeryüzünün Yüreği* (1978), *Yerdeli Gökdeli* (1979), *Zeytinli Fırın Sokağı* (1981), *Güz Ey* (1983), *Fide* (1987), *Onu Bir-den* (Bütün Şiirleri, 1992), *Dışların İçi* (1994), *Su Belleği* (1998), *Mor* (Bütün Şiirleri, 1998), *Su Gölgesi* (2001), *Sevgi Alnımın Teri* (Seçme Şiirler, 2003), *Dün Bugün* (2006), *Can Suyu* (2013).

Deneme: *Mimarlıkta Eleştiri* (1967), *Benim Oğlum Bina Okur* (1980), *Duvarların Dışı da Senin* (1982), *Yuva mı? Mal mı?* (1983), *Bedri Rahmi Nakışlı Bir Deneme* (1984), *Kimin Bu Sokaklar Alanlar Kentler* (1987), *Bak Bak Desinler* (1998), *Kentli Olmak ya da Olamamak* (1999), *Bariş Sofrası* (2001), *Sular Akıyor* (2002), *Yaşama Kültürü* (2003), *Su İnsan* (2003), *Kendini Tanı* (2007), *Sevgiyi Paylaşalım* (2007), *Gelecek Biziz* (2007), *Kentini Yaşamak* (2007), *Doğuran Doğurtan* (2008), *Anadolulu İnsan Olmak* (2011), *Köpeksiz Köy* (2011), *Sabır ile Koruk* (2011), *Anlamıyorsa Anlatamıyorsun* (2011), *Sevgidir Her İşin Başı* (2011), *Bu Ezgi Kimin?* (2011).

Mektup: *Azra Erhat Mektupları-1* (2015), *Azra Erhat Mektupları-II* (2015).

Çocuk Hikâyesi / Öyküsü: *Koca Rıza* (1981), *Ebemevi* (1981), *Ustayla Çıracak* (1989), *Sevgiyle Yap: Mimar Sinan Öyküleri* (1990), *Çağıl Nasıl Mavi Oldu?* (1995), *Kitap Bahçesi I-II* (2005).

İnceleme: *Koca Sinan* (1968), *Türk Toplumunun İhtiyaç Duyduğu Yeni Kültür ve Sanat Kurumları* (1968), *Halk Yapı Sanatından Bir Örnek: Bodrum* (S. Başak ile, 1977), *Kuşadası Evleri* (1987), *Akkşehir Evleri* (1992), *Koruma Onarım* (1992), *Mimarca Mermer* (1993), *Cümle Yaratılmışı Sevginin Simgesi Kuş Evleri* (1994), *Kültür Kirlenmesi* (1996), *Hoşgörünün Öteki Adı Kuzguncuk* (1996), *Türk Evi* (1996), *Ev Alma Komşu Al* (1996), *Akdenizli Ozanlar* (1999), *Selçuklu Kervansarayları* (1999), *Halk Yapı Sanatı* (2001), *Manisa Evleri* (2009), *Cumartesi Buluşmaları* (2010), *Kent, Kültür, Demokrasi* (2010), *İstanbul* (2011), *Denizli* (2011), *Doğaya Uyumlu Mimarlık* (2012), *Sevgi Örülünce Yapıda* (2012), *Kültür Vatanımız* (2012), *Mimarlık Nedir? Mimar Ne Yapar?* (2012), *Yaşanası Kent* (2013), *Yaz Okulları 2012* (2013), *Güre* (2013), *Bir Yerli Olmak* (2014), *Antalya*

2015 (2015), *Kıyılarımızı Yağmalayanlar* (2015), *Nazım Hikmet'in Mimarlığa Bakışı* (2016), *Amerika Amerika Katlar Savaşı* (2016), *Taş-Ahşap-Cam* (2016), *Herkes İçin Kent* (2016), *Çizmek* (2017).

Çeviri: *Sappho* (A. Erhat ile, 1978-1983), *Tılsımlı Kedi* (Grimm Kardeşler, 1981).

Almanca ve İngilizce biliyordu.

İkinci eşi Gönül Bektaş'tır. Bir kızı (Sıla) ve iki oğlu (Memed Burak, Çağıl) bulunmaktadır.

Cengiz Bektaş; şairliğinin, yazarlığının yanı sıra halk mimarisini inceleyip günümüz şehirciliğinde uygulanması yönünde çok sayıda kitap ve makale üreten başarılı bir mimardı. Ruhu şad olsun!